

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatvs De Privilegiis Ecclessiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Octuagesimum Sextum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](#)

- en valeat?
11 Si in sententia interuenit iuramentum, & ansit seruandum, nec ne ad
quem spectat decernere?
12 Episcopis potest interpretari iuramentum.
13 Papa ita peccat aliquid faciendo contra praecepta diuina sicut ceteri ho-
mines.

Octuagesimum Sextum Priuilegium.

CCLESTIA gaudet priuilegio. † Quod quan-
do oritur questio de priuilegijs Romanę Eccle-
się, de ipsis iudicare non debet nisi solus Papa,
cap. Cum venissent de iudic. Dicitur ibi in tex.
Volumus de ipsis per alios iudicari. Ergo per
se ipsum. Et tamen de iure cautum reperitur,
neminem sibi esse iudicem vel ius sibi dicere debere. In re enim
propria, iniquum admodum est alicui licentiam tribuere sen-
tentię l. 1. C. Ne quis in sua causa Iud. Sed quare hoc sibi reser-
uat Papa? Nam hic tractatur quando dubitatur de verbis ob-
scuris, & ambiguis. Tunc eius est interpretatio, cuius est con-
dere. Nam si verba essent clara, & aperta potest iudex dicere
obstat, vel non obstat priuilegium. Papa in tali casu litigat per
procuratorem, cap. cum dilecta de confirm. vtil. † Et potest
esse iudex in sua causa, sicut Imperator in causa fiscal. ff. de his
qua intest. delent. l. proximè, & ibi Bar. cap. nunc autem 21.
dist. † Princeps presumitur uelle quod iuris est. In dubio
presumendum est, quod Papa ex causa rationabili gl. in cap.
non est de vot. & l. f. C. si cont. ius vel vtil. pub. Illa verba ap-
posita in tex. Nolumus iudicari, per alios nisi, per delegatos
anobis, & sic est planum. † Quia ex quo Papa dat priuile-
gium, vel indulgentiam, vel etiam confirmationem. Nullus
de illis cognoscit sine eius mandato, de confirmat. vtilit.
vel inutilit. capit. primo, & secundo. † An Papa in causa
proprij delicti possit esse Iudex? † Quia à nemine potest iu-
dicari nisi in causa hæresis, vel nisi delictum sit notoriè scan-
dolosum, & ipse sit incorrigibilis, text. cum glos. not. in cap.
si Papa. Quadragesima distinctio. Secus autem si non habet
istas qualitates, quia non potest de isto delicto accusari.
8 † Sed quid si Papa alienaret an poterit accusari? Dicitur
quod

quod si alienaret bona Ecclesiae sine causa rationabili, & honesta. Ut quia consumit in turpes usus, vel dat consanguineis, ut diuites fiant, mortaliter peccat, c. qui abstulerit 12. q. 2. capit. Monemus 86. distin. cap. non satis. Ad hoc responderi potest, quod quicquid Papa facit, presumitur factum inspiratione diuinæ. ¶ Verum si Papa in hoc excederet, & notoriè esset incorrigibilis. Et cum ex hoc possit Ecclesia scandalizari, quod poterit de hoc accusari in Concilio gl. singu. in d. capit. si Papa 10. autem sententia lata à iudice inferiori, qui cognovit ubi cognoscere non poterat. Aliqui dixerūt quod non ualeat quia hic est defectus potestatis. Credo tamen sententiam tenere, quatenus tangit præiudicium litigantium, c. cum tempore de arbit. & c. ad audientiā de prescrip. capit. inter dilectos de fid. instr.

¶ Quid si in sententia interueniret iuramentum? Et an sit seruandum nec ne ad quem spectat decernere ad iudicium apostoli licum? Specu. de leg. §. Nunc ostendendum, ¶ quod etiam episcopus potest interpretari iuramentum c. significante de pignorabilem de elect. respondetur. Quod procedit in negocio arduo, & inter personas magnas. Et denique animaduer-

13 tendum est, ¶ quod Papa ita peccat aliquid faciendo contra præcepta diuina, sicut cæteri homines, Cardi. in Clemen. i. in prin. de sum. Trin. & fid. cathol. Ideo cum tractetur de eius conscientia, & cum præsumatur agere motus inspiratione diuina, meritò dubia priuilegiorum sedis apostolicæ iudicium sibi ipsi referuauit.

SUMMARIUM.

- 1 Clericus non potest sibi constituere Iudicem laicum, etiam si accedat iuramentum proprium, & consensus aduersarij.
- 2 Fauoris suo unusquisque renuntiare potest.
- 3 Quilibet est moderator, & arbiter in re sua.
- 4 Pactum priuatorum, non valet in præiudicium eorum que in publicum factum statuta sunt.
- 5 Illud quod potest fieri per pactum potest fieri per statutum.
- 6 Pactum factum per filiam in vim iuramenti de non succedendo patri ab intestato, non valet.
- 7 Contractus puberum iuramento firmati, non possunt infirmari nisi vis vel iustus metus interuenerit, vel nisi &c.
- 8 Clericus expressè, nec tacite iurisdictionem prorogare non potest.

Scho-

- 9 Scholarium priuilegium de pluribus Iudicibus adeundis quando sublatum, & nullum.
- 10 Clericus non potest, sine consensu Episcopi iurisdictionem laici nec Clerici prorogare.
- 11 Consensus expressus, plus operatur quam tacitus.
- 12 Imperator non potest statuere, de Clericis, vel Ecclesiis sine consensu Papae.
- 13 Priuilegia data ab Imperatore Clericis, vel Ecclesiis tenent.

Octuagesimum Septimum Priuilegium.

ECLESIA gaudet priuilegio. † Quod clericus non potest sibi constituere iudicem laicum etiam si proprium iuramentum, & aduersarii consensus accedat, dicitur in c. si diligenti de foro competen. Quod tam Episcopi quam Diaconi, & quilibet clericus in criminali, seu ciuili negocio, si de relichto Ecclesiastico iudicio, voluerint se purgare publicis iudiciis, etiam si pro eis lata fuerit sententia locum suum amittant. Et hoc in criminali actione. In ciuili uero perdant quod euicerint, si locum suum obtinere voluerint. Ex quibus manifestè appareat, quod clerici nec iniuiti, nec uolentes possint pacisci, ut secularia iudicia subeant. Quia hoc non est beneficium personale, cui renuntiare possint, sed potius toti collegio Ecclesiastico publicè est concessum, cui pactum priuatorum de negare non potest. Et iuramentum licet seruari non potuit, quod contra statuta canonica illicitis pactionibus informatur. † Si unus quisque renuntiare potest fauori suo, capit. ad apostolicam de regu. & transac. capitu. i. de ireuirand. Barto. in l. si quis pro eo. ff. de fidei us. autem sacramenta puberum. C. si aduer. vend. 3 l. Seins & augerius. ff. ad l. Falc. † Quare clericus qui est moderator, & arbiter in re sua, l. in remandata, & ibi Bal. C. mandata. Et qui in contra dictu inito iuravit conuenta cum renuntiatione seruare non debet. Ratio hæc fuit. † Quia pactum priuatum non ualet in præiudicium eorum, quæ in publicum fauorem statuta sunt: secus si sit pactum circa ea quæ statuta sunt in fauorem priuatum, l. pacisci, & l. iuris gentium s. si paciscar, ff. de pact. c. ad apostolicam de regular. Et ex hoc & text. inf-

ro